

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

616. Intra quod tempus hi Executores debeant exequi gratiam illam
precum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Executores non à Cæsare ex concessione Papæ, sed ab ipso met Papâ in particulari deputati essent; rum enim, iis mortuis, recurrentum ad Papam, à quo tum nulli alii potestas deputandi Executores concessa foret. Quod si tamen sub nomine dignitatis alicui demandata Executio, tunc, quia dignitas non moritur, c. gratiosè de rescrip. in 6. is, qui ad eandem dignitatem subrogabitur, exequi posset, juxta c. quoniam de officio delegati. Chok. pag. 55.

2. Respondeo ad secundum, hos Executores esse debere personas Ecclesiasticas in dignitate constitutas, vel personatum obtinentes, vel Canonicos Ecclesiarum Cathedralium; cùm his solis causa auctoritate literarum Sedis Apostolicae vel Legatorum ejusdem committi possint juxta c. statutum de rescrip. in 6. Chok. pag. 52. Pirh. & Wagn. loc. cit.

3. Respondeo ad tertium, posse imprimis hos Executores constitueri subexecutores, cum habeant jurisdictionem delegatam à Principe, videlicet Papâ; dummodò tamen isti subdelegati seu subexecutores habeant illas qualitates, quæ requiruntur in delegato vel Executore. Chok. pag. 55. Pirh. & Wagn. II. cit.

4. Dein possunt dicti Executores ex auctoritate pontificia contra quovis Collatores, Episcopos quoque & alios, ad quos preces directæ sunt, etiam per censuras Ecclesiasticas procedere, ut preces ad effectum redigantur. Engels loc. cit. num. 71. Pirh. num. 384, ubi ex Chok. pag. 78. addit, quod hi Executores sine justa causa contradicentes executioni precum possint excommunicare, & tunc eo ipso cadant jure, si quod in illo beneficio habeant. Idem habet pag. 83, citarque pro hoc Paris. de resign. q. 7. num. 169. Non tamen poterunt Executores hi excommunicare contradicentes de jure, dum allegando justam causam, non parent literis Executoris. Chok. cit. pag. 85. An vero pari modo per censuras possint procedere contra Exemptos, ad hoc non responder Chok. sed remittit ad fratrem suum Erasmus Chok. qui hanc questionem expresse tractavit in tract. de juris dict. Ordinar. in Exemptos. p. 4.

q. 64.

5. Denique non posse hos Executores, posito etiam, quod ipsi per se conferre possint Precictis beneficia, sive sint ad providendum, recipere resignationem alicujus volentis in eorum manibus resignare, ut recepta provideant, tradit Chok. pag. 83. ex Paris. de resig. l. 7. q. 22. cùd quod necesse sit, ut expressè committatur receptio resignationis, juxta C. dudum de præb. in 6. & Coras. de benef. p. 1. c. 8. num. 17. quem citat Chok.

Quæstio 615. Num Executores harum precum (idem ferè est de ipsis Collatoribus) possint exequi, seu nominatis conferre post obsum Imperatoris, re adhuc integrâ, hoc est, nulla adhuc factâ acceptatione Precicta ad beneficium vacans, dum in vivis adhuc esset Imperator?

R Espondeo primò Chok. pag. 53. negativè, dicisque esse aliud querere, an gratia re integrâ expirer morte pontificis; aliud, an preces ha expirer morte Imperatoris, quod posterius affirmat, & plura pro hoc assert. Primo quod privilegium personale (quale est illud precum) sequatur personam, & cum ea extinguitur, juxta C. privilegium de reg. juris. in 6. non enim queritur, an illud

privilegium concessum Cæsari expirer morte Cæsar, & non transeat ad successorem in Imperio; quod idem est cum illo: privilegia contra jus commune, quale est illud precum, non extendunt se de persona in personam, etiam ex identitate rationis &c. Efficacius est illud, quod mandatum factum per Legatum de providingo certæ persona de beneficio tunc vacante, moriente legato ante mandati Executionem ipso jure expirer, juxta c. presenti. de off. leg. in 6. & c. si cui nulla de præb. in 6. ergo multò magis expiravit gratia precum à Cæsare concessa, re adhuc integrâ, seu nullo adhuc beneficio vacante, vel etiam nequidem adhuc insinuatione ullâ factâ Executori vel Collatori. Sic docere ait Gigas de pens. q. 9. num. 4. Mandos ad reg. 10. Cancell. q. 2. n. 4.

2. Responder tamen secundò idem Chok. pag. 55. has in contrarium adducendo rationes. Primo quod commissio data Cæsari non reguletur ad instar mandati, quod re integrâ expirat morte mandantis, sed ad instar gratia seu privilegii persona Cæsaris facta, quod perpetuò durat, & non expirat morte concedentis, ut videtur est apud Burlat. cons. 29. num. 5. Verum ipsa preces concessæ à Cæsare Precicta videntur se habere, & consequenter regulari, per modum mandati; cùm iis mandetur Executoribus & Collatoribus, ut ipsi provideant de vacatu. Secundò, quæ ratio est melior, & facit hanc secundam partem probabiliorem: per nominationem Cæsaris, seu per concessionem precum factam Precicta res desit esse intregra, quia aliquid cæptum fuit, licet nequidem consummatum. Item Precicta per acceptationem hujus gratia precum facit, ut res non sit amplius intregra, ut Paris. cons. 145. num. 14. vol. 1. Old. cons. 229. Mohed. decisi. 354. apud Chok. qui addit, huic dispositioni juris videri suffragari observantiam: & in dubio gratia Principis censeri debet perpetua, juxta Burlat. cons. 30. num. 4. adeoque licet privilegium hoc Cæsari à Papâ datum expirer cum Cæsare, non tamen privilegium à Cæsare datum Precicta expirat cum Cæsare.

q. 65.

Quæstio 616. Quando nam, sive intra quod tempus hi Executores debeant exequi gratiam illam precum?

1. R Espondeo primò: Executor, etiam datus ad providendum de beneficio, quod impetrans duxerit acceptandum, non potest illud ei conferre (vel etiam dum Executor non est ad providendum, facere conferri) priusquam ille acceptavit, seu declaravit, se illud petere. Chok. pag. 52.

2. Respondeo secundò: debent provide aut facere provideri Precictis infra mensem, postquam ipsi vacatio hujusmodi beneficiorum immotuit, & illi ea acceptarint, seu duxerint acceptanda, conferente Executor beneficium (intellige dum est ad providendum) etiam illo, ad quem alias spectat collatio, non vocato aut monito; cùm is tunc sit meritus Executor. Chok. ibid.

Quæstio 617. An Imperator hoc sum privilegium seu indulatum precum cedere etiam possit alteri, ita ut non solum nominati à Cæsare, sed etiam nominati ab iis, quibus Cæsar hoc jus nominandi concessit, frui possint gratiam precum?

Respon-